

Team Bericht 3 januari 2021

Vorige week schreef ik al een meer journalistiek verhaal over het fabriceren van de pennen.

De pennen zijn zo belangrijk dat ik daar nu graag een tweede meer filosofisch verhaal aan wil wijden.

Een verhaal dat meer over de achtergronden en de psyche van de haal- en de breekpen gaat.

Ik schreef al dat je een breekpen moet halen als de breekpen het niet haalt.

De haalpen is de ziel van de boot. Hij brengt de kracht van de roeier over op de boot. Een stoer ding dus. De haalpen geniet daarom aanzien. Bij de breekpen ligt dat anders. Als beginnend roeier wordt je bang gemaakt dat je de pen breekt. Je moet dan een rondje geven, onbegrijpelijk. De pen kan je met pils niet lijmen en de pen is, zoals het woord zegt, voor breken bedoelt.

Toch is er voor de haalpen een onderliggend lijden, hij is donkerbruin/zwart. De breekpen is wit.

De haalpen voldoet dus aan de slogan "black lives matters", maar toch voelt hij zich gediscrimineerd. Het is net als bij de piano, de zwarte toetsen zijn kleiner en voor de halve noten. Deze toetsen voelen zich ook gediscrimineerd, terecht want ze spelen alleen maar die halve noten.

Ik stel voor dat we voortaan de pennen voortaan niet zwart/wit te laten maar in de Vrijbuiterskleuren blauw en rood schilderen. Blauw voor de haalpen; hij loopt blauw aan van het werken en rood voor de breekpen. Rood staat voor gevaar en alarm.

Thuis heeft onze mixer voor de kloppers een rond en een vierkant gat, zelfs ik stop ze in het goede gaatje. Het heeft geen historische bodem, maar het zou voor de Gig-pennen ook te overwegen zijn.

Anders een kleurmerkje op het gangboord. Ook in de Gig moet de zwarte pen zijn plaats kennen,

maar hoe kan dat nou als de roeiers zelf al niet weten in welk gat ze de pen moeten steken?

Je hoort vaak de volgende discussie bij het klaar maken van de boot: "moet die zwarte nou voor of achter"?

Dan maakt een van de mathematisch georiënteerde roeiers een roeibeweging en concludeert: "de druk zit op de voorste pen, hij moet dus vóór".

Maar dan heb je het geduvel, de vraag is dan: is vóór aan de kant van de boeg of vóór vanuit de roeier gezien?

Hier is dus ook een ezelsbruggetje voor, "bij Sinterklaas loopt zwarte Piet voor en de Sint kijkt altijd naar de boeg als hij aan komt". Helaas maak ik met deze ezelsbrug de meer mathematisch georiënteerden roeiers onder ons werkloos, ik ontnem ze de kans om te "shinen" met hun speciale kennis. Toch is er nog meer dat jullie moeten weten over pennen.

Als we "strijken", wordt functioneel gezien de breekpen de haalpen en de haalpen de breekpen.

Daar denk je zo niet bij na, maar bij een zwarte en een witte mens is zo'n rolwisseling nog veel gecompliceerder. Door de gebrekkige kracht van de strijkers (niet verwarren met een stel violisten) blijkt dat in de praktijk mee te vallen. Wie heeft er tenslotte ooit een "strijk-snoek" gezien?

Al strijkend snoek je niet. Nog een ander aspect is onderbelicht.

Bij de boeg zitten zowel aan bakboord als aan stuurboord gaten. Dat is dus wel even opletten. De roeiers nr. 2 t/m 6 zien de boegroeier nr. 1 helemaal niet zitten, gelukkig voor Annie is dat niet in figuurlijke zin. Het extra gat gebruikt de boegroeier soms als men een korte bakboord draai moet maken bij een boei. Jullie zien dat Annie nooit doen. Je kan dan met 4 riemen aan stuurboord krachtiger roeien. Wel even changeren met de riem en de pennen. Maar dit is hoge school werk, niet voor ons recreatieve roeiers. Gelukkig voor Annie geeft Jeannette dit commando nooit.

Wij als Gastronauten buigen ons eerder over de penwortel van een zeldzame plan of nemen de pen zelf ter hand om een stukje te schrijven dan dat we over de boegpennen na gaan denken.

En deze schrijfpennen gebruik ik dan nu alleen nog om jullie en je gezin/familie mede namens Annie het beste te wensen voor 2021. Een jaar waarin de corona en de andere medische zaken goed mogen uitpakken en we lekker roeien, wij de tocht naar Leiden kunnen roeien en alles gewoon weer doen.